

טיב הקהילה

יו"ל ע"י קהילת שנת בני ד'

בנשיאות מורנו הרה"צ ר' גמליאל רבינוביץ שליט"א

טיב הפרשה

משיחותיו של מורנו רבינו שליט"א

את הדרך אשר נלך בה

היינו שעלינו לשאול את דעת הרב, או לעיין בשולחן ערוך ולראות בכל פרט ופרט מהי דעת תורה בזה, אך אין לו לאדם לדמות מילתא למילתא, ולפסוק דין לעצמו, כי שמא מחמת נגיעותיו נדמה לו כי כך הוא האמת, ואילו כשיעיין בשו"ע ויתנהג על פיו, יכול הוא להיות סמוך ובטוח שאכן עושה הוא את המוטל עליו כדבעי. משל נאה הממחיש היטב את פני הדברים המשיל מן בעל התיבות שלום מסלונים זצ"ל, אורח אחד נקלע לעיירה מסוימת, ומטרתו היתה להגיע למקום מסוים שבעיירה, אך כיון ששבילי העיירה לא היו נהירין לו, ביקש מאנשי המקום שיורו לו את הדרך המוביל למקום חפצו, הללו הורו לו את הדרך, והלה אכן התחיל בדרכו, תוך כדי הליכתו פגש את אחד ממורייעו שהיה גר באותה עיירה, ואחר ששאל הלה בשלומו שאל בן המקום להאורח לאן פניו מועדות? נקב האורח את מקום חפצו, וביקש מריעו שיסייע בעדו לאתר את אותו מקום, תמה הלה ואמר לו הרי הולך אתה בכיוון שונה לגמרי, ובמקום להתקרב לאותו מקום הנך מרחיק לכת משם.

האורח הנבון בדעתו הסביר כי בני המקום הם שהורו לו את הדרך, ועל פיהם הגיע לאן שהגיע. אך כיוון שאותו המקום היה גלוי לכל, היתה הדבר לחידה, ורצה חבירו המקומי לחקור את האורח איך הנחו אותו לדרכו. היכן עמד בשעה שהנחו אותו, ומה בדיוק אמרו לו, כיון שכן שב האורח על עקבותיו מלווה עם חבירו, בכדי להראות לו היכן עמד, בשעת מעשה, ומה הורו לו. ואכן אחר ששחזר את הדרך נפתרה התעלומה, כי לאמינו של דבר הורו לו את הדרך הנכונה, והנחו אותו אל הכיוון הנכון, אך תוך כדי הליכתו הניף הרוח את מגבעתו מעל ראשו, ודחפו לכיוון שונה, הלה שהיה טרוד באותן רגעים לרדוף אחריו, לא הבחין שהוא סוטה מן הכיוון, וכיון שלא היה בקי בשבילי המקום גם לא הבחין בכך אחר שהשיג את הרוח, והמשיך ללכת בכיוון השונה עד שפגש את ידידו המקומי שהעמידו על טעותו.

כעין זה שייך גם כן בענייני בין אדם למקום, כי לפעמים עובד האדם את השי"ת, בדחילו ורחימו עושה הוא את המוטל עליו, ולפתע מכניס בו היצר איזה פניה דקה מן הדקה, והלה ממשיך בעבודתו ואינו מבחין כלל שסטה מן הכוונה הרצויה, ותוך דקה נפלו ערך מעשיו למאוד. ולכן עליו לבחון תמיד את מפתחי לבו, לראות אם לא נתחלף כוונתו הראשונה, וכמו כן באופן עשיית המעשה יתכן כי מחמת איזה פניה סוטה הוא מן הדרך הנכונה, אך לגודל דקות הפניה אינו מרגיש כי עיוות בדרכו, ולכן תמיד צריכים לעיין במעשיו, ולבדוק אם אכן רצויים הם, ואם תואמים הם לדברי השולחן ערוך.

יעזור השי"ת שנוכה לשמור חוקיו ומשפטיו כראוי, ולא ניכשל ח"ו בשום נטייה, לא באיכות הכוונה, ולא בעשיית מעשה בפועל.

הנה, מפרשתן יכולים לנו מהליכותיו של נח, האופן שעל יהיה ביכולת האדם לדעת מה הקב"ה שואל מעמו, ואיך מוטל עליו להתנהג בכל עניינו, כי בתחילת הפרשה (י. י.) רואים אנו שהשי"ת אמר לנח קץ כל בשר בא לפני וגו' והנני משחיתם את הארץ, וכיון שכן, המשיך הקב"ה ואמר לנח (ס. ט.) 'עשה לך תיבת עצי גופר' וגו' ופירט לו הדיבור בהמשך איך יעשה את התיבה גודלה וקומותיה ושאר פרטותיה, ואח"כ אומר הכתוב (ס. ט. י.) 'הקיימות את בריתי אתך ובאת אל התיבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך'. והנה, בזה הדיבור גילה הקב"ה מפורשות לנו את תכלית ומטרת בתיבה, כי בעת המבול בשעה שיהיה מים על פני כל הארץ יכנס הוא ובני ביתו אל התיבה, והדיעה נותנת כי באותה שעה שכבר היה אמור לבוא מבול על הארץ, יכנס בה נח ובניו ביתו מדעת עצמם, שהרי למטרה זו נבנתה התיבה.

אך למעשה רואים אנו שלא נכנס בתיבה עד אחר שאמר לו השי"ת שוב (א. י.) 'בא אתה וכל ביתך אל התיבה' וגו', כי על אף שידע נח את תכלית ומטרת התיבה, בכל זאת כיון שבפועל לא הורה לו השי"ת להיכנס אל התיבה, לא רצה להיכנס מעצמו, כי שמא אין עדיין רצון השי"ת שיכנס בה, עד שחזר אליו הדיבור ואמר לו מפורשות בא אתה וגו' אל התיבה, אז כבר ידע בבירור שכבר הגיע הזמן להיכנס בה ונכנס. והיינו שלא תלה הדבר בדעת עצמו, אלא עדיין המתין עד שישמע מפורשות, שכך היא דעת הקב"ה ורק אז קיים דברו.

אז הנהגה רואים אנו גם בצאתו מן התיבה אחר המבול, גם אז רואים שעל אף שכבר יבשה הארץ, לא יצא נח מן התיבה עד שחזר אליו הדיבור שוב ואמר לו, (ט. ט.) 'צא מן התיבה אתה ובניך וגו', ועל אף שידע ששוב אין צורך בתיבה, כי היא נועדה רק להגן מפני מי המבול, בכל זאת המתין עד שהקב"ה בעצמו יאמר לו כי כבר הגיעה שעתו לצאת, ולא רצה לעשות מעשה בפועל על פי דעתו. והטעם לזה הוא, כי האדם הוא מלא עם נגיעות ופניות, וחשש נח שעל אף שמצד השכל הגיעה כבר הזמן להיכנס ולצאת, בכל זאת שמא מחמת היותו קרוב אצל עצמו נוטה דעתו לטובתו, ואינו מרגיש בדקות הנגיעות, ושמא עדיין לא הגיעה השעה שבו אמור הוא להיכנס, ורק מחמת שעה רצונו להיכנס כבר בעוד מועד נוטה דעתו לומר שכבר הגיעה העת, וכן בצאתו חשש שמא עדיין יצרו מטעה אותו, כי זה שנה שלימה שהוגבלו לשהות בתיבה, וגם בתוך התיבה לא היה לו ולבניו ביתו מנוחה, כי תמיד היה עליהם להתעסק עם הבעלי חיים שבתיהם ולהעמיד להם כל צרכם, ונפשם כבר משתוקק למנוחה והרחוקה, לכן הוא חפץ ביציאה, אע"פ שעדיין לא הגיעה השעה, לכן לא רצה לעשות שום מעשה עד שישמע מפורשות שכך הוא רצון השי"ת.

ומכאן הוראה לדורות, כי גם עלינו מוטל להתנהג באותו דרך, ובכל ענין וענין ראוי לנו לברר אם הנהגתינו הוא על פי דעת תורה או לא,

פרשת נח
ד' חשוון תשע"ז
גליון 267

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הדח"נ 5:31
מוצ"ש"ק 6:42
ר"ת 7:22

סוף זמן קריאת שמע ותפילה

סו"ז"ש א' 8:49
סו"ז"ש ב' 9:31
סו"ז"ת א' 10:00
סו"ז"ת ב' 10:29

|| הזמנים לפי שעון קיץ ||

טיב המערכת

ביטול הרצון

בסוף ימיו של אבי תנועת המוסר, רבי ישראל מסלנט זצ"ל, חלה אנושות, והביאו רופא מומחה אל מיטתו, כדי שילוה את החולה, יבדוק מידי פעם את מצבו, ויחווה דעתו בענין תרופותיו, מידי פעם הגיע הרופא כדי לבדוק את מצבו ולקבוע אם אכן תרופותיו מועילים, או שמא יש צורך לשנות מתפריט תרופותיו.

באחד מבקוריו הביע הרופא שביעות רצונו, באמרו שהתרופות עשו את שלהם, וניכר כי הוטב מצבו של החולה.

כשאנשי ביתו בישרו לרבי ישראל את דבר הרופא, נענה ואמר, 'הוטב או לא הוטב, לדידי אין בזה שום נפקא מינה, שהרי ממילא אין לי שום רצון עצמי, אלא כפי שרצה הקב"ה זהו רצוני'.

כאלו וכאלו ישנם הרבה עובדות מגדולי הדורות, שראו בהם ביטול הישות, ולא חפצו בשום דבר זולת רצון הבורא, ולכן לא החשיבו את צרותיהם כצרות, מאחר שידעו שאם כך אירע להם, אות היא כי זהו רצון השי"ת.

ואכן, באלו חפץ השי"ת, וכפי שנרמז בסוף הפרשה הקודמת, במאמר הכתוב 'נח מצא חן בעיני השם' כי האדם שהוא איש קל נוח, והיינו דאינו מקפיד על שום דבר בעולם - אדם כזה מוצא חן בעיני השי"ת.

אך הרי בכל דבר טוב ישנם כמה וכמה מדרגות, ובפרט בענין זה של ביטול הישות שהיא מהדברים הקשים שבמקדש, ואינו דומה זה המרבה בה לזה הממעט בה, ולכן המשיך בפרשתנו ואמר 'אלה תולדות נח נח איש צדיק', בכאן רמז לך הכתוב שאם הוא עוד יותר בבחי' נוח עד שיכולים לכפול עליו ולומר ב' פעמים נח, אדם כזה הוא בגדר איש צדיק, לא רק שהוא מוצא חן בעיני בוראו, אלא זוכה הוא לתואר צדיק.

כי מלבד מעלתו בזה שמקבל את כל הקורות עמו באבהה גמורה, הרי גם עבודתו לבוראו הוא בשלימות לשמים, שהרי אין לו שום רצון לעניני העולם, וממילא עבודתו מזוככת מפניות.

(עפ"י טיב התורה - נח)

טיב
ההודעות

שיחתו השבועית של מורנו הרב שליט"א
בכל ליל ישישי בין השעות 9:00 - 10:00
בבית פדרשנו רח' ישעיהו 7 י-ה
תפילת ליל שבת בזכרון עשה בשטיבל "הדף
היופי" שחירת של שבת בבית פדרשנו בשעה 9:00

ניתן לשפוע את שיחותיו של
מורנו רבינו שליט"א
בפספר מיוחד וישיב
לשיחות בלשון הקודש: 073-2951320
לשיחות באידיש: 073-2951321

ערכו זמני
קבלת קהל בבית פורנו
ורבינו שליט"א אך ורק
בזאת קוולי שפספרו
052-7168366

הלכות הזכרת ושאלת הגשם ב

- א. מי שמסופק אם הזכיר מוריד הגשם בתפילתו, (במקום שאין מזכירין טל בימות החמה), עד שלשים יום הרי הוא בחזקת שהתפלל כהרגלו עד עתה בימות הקיץ ולא הזכיר גשמים, וצריך לחזור, לאחר שלשים יום אינו צריך לחזור, שכבר נתרגל לשונו לומר כהלכה, ומן הסתם אמר כהרגל לשונו (סי' ק"ד ס"ח ושו"ע הרב ס"י).
- ב. אם ברור לו שהיה בדעתו להזכיר מעין המאורע בתוך התפילה, ולאחר זמן מופלג נפל ספק בלבו אם הזכיר בתפלה או לא, אין צריך לחזור, אבל אם נתעורר הספק מיד אחר התפילה הרי זה צריך לחזור (מ"ב סק"ח).
- ג. אם מתפלל מתוך הסיודור וקיפל שם הדף שלא ישכח להזכירו, הרי זה זריז ונשכר ומועיל (כה"ח סק"ד).
- ד. אם אמר תשעים פעמים 'מחיה מתים אתה רב להושיע משיב הרוח ומוריד הגשם', (ולא יתחיל מאתה גבור כדי שלא יאמר השם לבטלה), שוב אינו צריך לחזור, ואפילו אם נפל ספק בליבו הרי זה בחזקת שהזכירו (ס"ט מ"ב סק"ט).
- ה. וכן הדין לענין שאלת 'ותן טל ומטר', אם אמר תשעים פעמים 'ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר', (ולא יזכיר מתחילת הברכה כדי שלא יאמר השם לבטלה) הרי זה בחזקת שהזכירו (מ"ב סק"מ).
- ו. אם יש לו ספק אם אמר תשעים פעמים, לא נעקר החזקה, ולכן באופן כזה אם יש לו ספק הרי זה צריך לחזור (הליכות אבן ישראל).
- ז. יש מי שכתב שיש לאמרו לכתחילה מאה פעמים ואחד (מ"ב סקמ"א בשם החת"ס), ומכל מקום בדיעבד אם לא אמר רק תשעים פעמים אינו חוזר ומתפלל (מ"ב שם).
- ח. אם הרגיל עצמו מ"ה פעמים שהם כנגד חמשה עשר יום, משעברו אח"כ עוד חמישה עשר ימים, יש לו חזקה שאמרו כהוגן (מ"ב סקמ"ב).
- ט. ולפי זה אין צריך שיהיו שלשים יום שלימים, אלא כיון שהשלים תשעים תפילות ממילא הורגל לשונו לומר כהלכה (מ"ב סק"ז).
- י. ואם היה ש"ץ וחזר התפילה בשחרית ומנחה, די לו בשמונה עשר יום להשלים התשעים תפילות, ואם חיסר כמה תפילות מוסיף עוד יום או יומיים כפי מה שחסר לו (כה"ח סקנ"א).
- יא. והנה לענין שאלת טל ומטר, אע"פ שבגמור שלשים יום עדיין אין לו תשעים תפילות, אף דנחלקו הפוסקים בזה, מכל מקום נקטינן לקולא דשוב אינו חוזר ומתפלל, דספק ברכות להקל (מ"ב סקל"ז).
- יב. אם שגג או פשע יום או יומיים ולא התפלל כלל, אע"פ לא הורע חזקתו בזה, אלא כל שהוחזק ברוב אלו הימים דיו בכך, דכיון שלאחר שלא הזכיר איזה יום חזר אח"כ והזכיר עד תום שלשים יום, הרי זה בחזקה של שלשים יום, וכ"ש אם שאל טל ומטר בשמוע תפילה וכדומה דודאי עולה לו (מ"ב סקל"ז).
- יג. שאל טל ומטר אחר החג קודם ז' בחשון, אינו חוזר התפילה (הלי"ש תפילה פ"ח ס"ח), ו"א דחוזר (מבית לוי), ו"א שיחזור ויתפלל ויתנה שאם אינו צריך לחזור תהא תפילתו בתורת נדבה (מרא דשמעתא).
- יד. המסופק אם הזכיר מעין המאורע, וקטן אומר לו שהזכיר כהלכה,

טיב ההתחזקות

הצורך בגאווה דקדושה וגם בשפלות עצמו

אֱלֹהֵי תּוֹלְדֹתַי נַח נַח אֵינִי צְרִיכָה תְּמִימִים הָיָה

בְּדַרְתֵּי אֶת הָאֱלֹהִים הַתְּהַלֵּךְ נַח: (וי, ט)

ופירש רש"י: בדרותיני - יש מרבותינו דורשים אותו לשבח, כל שכן שאילו היה בדור צדיקים היה צדיק יותר, ויש שדורשים אותו לגנאי, לפי דורו היה צדיק, ואלו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכלום:

לכאורה קשה הוא מאוד, שאם יכולים לדרוש את נח לשבח למה שידרשוהו לגנאי? ועוד רואים שכבר פליגי בה בגמרא (סנהדרין קח ע"א) ו"ל: "אלה תולדות נח [נח איש צדיק תמים היה בדרותיני] אמר רבי יוחנן: בדרותיני, ולא בדרות אחרים, וריש לקיש אמר: בדרותיני, כל שכן בדרות אחרים. ע"כ, וצריך ביאור מדוע לא אמר רש"י כאן שיש מאן דאמר הדורש לגנאי ויש מאן דאמר הדורש לשבח, רק תלה זאת בכלל רבותינו, וכאילו היתה בזה מחלוקת עקרונתית בין רבותינו בכללות, ולא רק בין שניים מחכמי הגמרא.

ומרש"י כאן נראה, שעל כרחק נקט בכוונה תחילה לשון "רבותינו", כאילו ישנה מחלוקת בזה בין כל רבותינו, דיש מהם שדרשוהו לשבח ויש לגנאי, ועלינו לבאר מהי נקודת המחלוקת בזה.

בשפלות, והרי רואים איך שהוא מתעלה בתורה כל הזמן, וכבר זכה להוציא לאור עולם הרבה ספרים מחידושי, ואף על פי כן הוא מתנהג בשפלות גמורה, ואמר לי שכל פעם שעולה בראשו הרצון להתגאות, הוא חושב על הגדולים מהדור הקודם, כדוגמת החזון איש וכל שכן הרבי עקיבא אייגר זצ"ל, שגד ספריהם ספרו אינו נחשב לכלום ממש, ומולם היה מתבייש אם היו רואים את ספרו.

והוא מה שמבואר כאן ברש"י ז"ל, שכנגד אברהם אבינו נח לא היה נחשב לכלום.

והוא הדין להיפך, שאם בא היצר להשפילו, יקיים בעצמו "ויגבה לבו בדרכי ה'" (דברי הימים ב-י, ז).

וכמו ששמעתי פעם מהגה"צ רבי נטע פריינד זצ"ל, על מה שכתוב בתורה שאמר ה' לקין (בראשית ז, ז) "הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רובץ", דהביאור הוא כך: "אם תיטיב" - אם האדם מחשיב את עצמו שהוא עושה טוב, אז מגיע הוא ל"שאת" שהיא הגאווה, אָם כל חטאת, אבל "ואם לא", שמחשיב את עצמו ועבודתו כ"לא" הגמור, היינו שאינו מחשיב את מעשיו לכלום - הרי שהוא עוד יותר גרוע: "לפתח חטאת רובץ", היצר מתלבש עליו ואינו נותן לו כלל להיכנס בשערי עבודת ה'.

ומהי העצה לזה? - נע ונד תהיה בארץ", כל פעם תשתמש עם הצד הנגדי, עם הצד הפוך ממה שאומר לך היצר, ואז תתענג על התורה והעבודה.

ונראה, שבא רש"י כאן ליתן לנו דרך בעבודת ה', שעל שני עיקרי יסודי הדרכים בעבודת השם נאמרו הדברים, ומשום כך נקט רש"י בלשון "נחלקו רבותינו", ללמדנו כי ישנם שתי דרכים עיקריות בעבודת השם, האם יש להשפיל את עצמו ולחזור ולומר שלא עשה עדיין כלום בעבודה, או הפוך מזה: דרך רוממות הנשמה, שעל כל דבר ודבר שעושה ירומם את עצמו וישמח במעט שכבר כן עשה.

זו היתה המחלוקת שנחלקו בה כבר רבותינו מימי קדם, מהו העיקר ואיך היא הדרך להתקרב אל הבורא יתברך, מהי צורת עבודתו.

ובא רש"י ללמדנו ששתי הדרכים אמת הן, וצריך האדם להשתמש עם שתיהן יחד, כי היצה"ל מתלבש כל פעם בפנים אחרות בבואו לפתות את האדם: כשרואה שהאדם מתלבש בעבודה, בא אליו ואומר לו: וכי אתה לצדיק נחשב? הרי אם היית בדור הקודם לא היית נחשב לכלום ממש, ובוה בא לדכאו שלא יעסוק בעבודה. ולפעמים בא להיפך ממש, להכשיל את האדם בגאווה, שאם האדם עובד את העבודה כראוי, בא היצר ואומר לו שאין כעבודתו בעולם.

לכן, בכל פעם על האדם לקחת מהצד הזה וגם מהצד ההפוך, כי שתי הדרכים הן דרכי אמת בעבודה, ושתיהן נאמרו ממש ע"י רבותינו.

וזכרנו ששאלתי פעם את אחד מגאוני וצדיקי הדור שליט"א, איך הוא מצליח להחזיק את עצמו כל כך

מצדיקי הדורות, ועוד כמה פריטים עתיקים יקרי ערך. האחים היו תמיד מסוקרנים לראות מעט מבית נכאת המלך, אבל הוא דחה אותם כפעם בפעם. רק לאחר פטירתו, כשנלקחה ספרייתו הענקית מביתו אל הספרייה הגדולה של ישיבתו "כוכב מיעקב" טשיבין (שם באוצר הספרים נמצאת היא עד היום חזו), נכחו האחים בפתיחת אותו ארון מסתורי, ונגלו בפניהם גנוזותיו היקרות. וסיפר הגאון רבי רפאל דוד, שבאחת המעטפות שם נמצאו כמה גיליונות ישנים ובליים בכתב ידו הקדושה של הרב, ובהם מועתק בכתב יד קטן וצפוף כל המחזור של ראש השנה ויום הכיפורים! על גבי ניירות חומים ומשוניים... התברר, שבהיות הרב בגולת סיני הרחוקה היתה גם אחותו נתונה בגולה באותה עת, ובאחד ממכתביה יינה בפניו את דאגתה, שהיות ואין מצויים 'מחזורים' במקומה כלל, אינה יודעת כיצד תתפלל בימים הנוראים הבאים עלינו לטובה! ליקט אפוא הטשיבינער רב בסביבות המחנה כמה ניירות של שקי מלט, שהיו פזורים וזרוקים שם... ומצידם השני ישב וכתב את כל סדר המחזור ל"ה ויוהכ"פ, מילה במילה בעל פה! מתוך זיכרוננו הבלום! כולל כל הפיזטים וה'אותיות הקטנות' כולם, ויהי לפלא!

[פרטית - י"ד אייר תשע"ג]

אחד מן הנגיפים מתומכי ישיבת 'טשיבין' המעטירה, היה גביר אדיר מאילי ההון שבארה"ב, בכל פעם שהגיע לביקור בארץ הקודש נכנס למעונו של הגה"ק הטשיבינער רב ראש הישיבה זצוק"ל, ומשאיר סכום הגון להחזקת הישיבה הקדושה.

בשנותיו האחרונות של הגאון החלה בניית בנייני הישיבה המפוארים שבירושלים ת"ו, חבר הנאמנים נציבי 'קרן הבנין' סרחו אז בעבודה קשה לגיוס הסכומים העצומים הדרושים לקידום הבניה. - והנה באותה תקופה הגיע לארץ הקודש אותו העשיר וכדרכו ביקש גם הפעם להסדיר ביקור אצל ראש הישיבה. בטרם הגיע הגביר נכנסו ובאו לחדרו של מון מנהלי הישיבה וקרן הבנין, וביקשו מן הרב שהפעם ישתדל אצל הגביר לתרומה גדולה ומכובדת יותר, כאשר יציגו בפניו את התקדמות בניית היכל הישיבה. אולם, לפליאתם לא נאות הרב

על אחד מאותם 'סודות' שתפס רבי יודל בפקחותו, סיפר לי בהזדמנות אחת: אורחות חייו של הטשיבינער רב ז"ע תורה שלמה יש בהם, בהיותו זך המידות באצילות הענוה המפוארה, שורש כל המידות הטובות. כל פעולה ותנועה ודיבור שלו יש בהם לימוד שלם לתלמידים, כיצד מתנהג התלמיד חכם המושלם במידות מתקונות, תורה מפוארה בכלי מפואר! - הוא היה דוגמא של 'אדם הישר', שמעיד בו הכתוב (קהלת ז, ט): "כי אלקים עשה את האדם ישר, והמה בקשו חשבונות רבים..." כי הצדיקים נטרלו לגמרי את כל אותם חישובי חשבונות שבלבלו אנשים, והעמידו עצמם איתן בדרך הישר כאשר עשה אותם אלקים.

בהיות רבי יודל משמש בקודש בבית הרב, זכה לפעמים לסעוד עמו על שולחנו. - הרב בעדיניות נפשו היה 'איסטינס' בנקיות נפלאה, והנה משהונחה לפניו ארוחתו נטל לידו הק' את הכף המונחת על השולחן לאכילה, ובטרם תחבה אל תוך הצלחת כדי לאכול מהתבשיל, הקריבה לנגד עיניו ובחן את נקיותה מכל צדדיה, והנה שם לב שאין הכף נקיה דיה. - אולם בזוהירותו העדינה בכבודה של הרבנית הצדקנית מחברתו בקודש ע"ה, לא רצה לבקש שירחצו עבורו את הכף, וגם לא לבקש כף אחרת, שמא תיעלב הרבנית שאין הכף שהניחה לו נקיה דיה.

לפיכך המציא בגאונותו עצה פשוטה בדבר, הוא לקח את הכף בידו, כאילו כדי להתחיל באכילה, ובאין איש משים אל לב (מלבד ר' יודל התלמיד הנאמן דג...), החל לדחוף בעדינות ובהשקט את אותה כף אל תוך שרוול חלוקו, עד שנבלעה לה בתוככי השרוול ולא נראתה יותר. - או אז קם הרב בעדינות ממקומו, ניגש לרגע אל המטבח, כמי שרוצה רק לרחוץ מעט את ידיו... ותוך כדי פעולת רחיצת הידיים שלף החוצה את הכף מן השרוול, ורחץ גם אותה היטב תחת הברז עד שתהא נקיה, ושוב תחבה חזרה למקומה שבשרוולו, וניגש אל המגבת לנגב את ידיו.

בהשקט פסע הרב בחזרה למקומו, ובאין משים ידה לה הכפית ונשלפה מתוככי השרוול אל כף ידו, והנה אוכל הוא עם הכף כמו כולם, בלא שהרבנית הצדקנית שישבה עמו בשולחן תשים לב כלום! על גאונותו העצומה בתורה ידעו ושמעו הכל! - אבל כאן למדנו פרק מאלף על גאונותו בתיקון המידות!

[פרטית, 1 טבת תשע"ג]

לדבריהם, ולא הסכים לבקש מן הגביר להגדיל את סכום התרומה הקבועה שרגיל הוא לתרום מדי שנה. והסביר טעמו ונימוקו, שבהיות גביר זה אחד מגדולי תומכי התורה בדורנו, ומחזיק מוסדות תורה רבים בארץ הקודש, הרי מן הסתם באם אבקש אני להגדיל הסכום עבורו ישיבתנו הקדושה יהיה זה על חשבון מוסדות תורה אחרים, שמהם יפחית את גובה התרומה... וזאת אי אפשר חלילה, שאקח אני תרומה על חשבון מוסדות תורה אחרים! ולמדנו מטיב זה המעשה מוסר השכל עצום בתפארת 'תיקון המידות', שכבר שמענו בימינו בשכיוצא באלו, שבמקרה הטוב אמרו לגביר שלאותם מוסדות אחרים יש מספיק די והותר... ובמקרה הפחות טוב משמיצים את האחרים רח"ל! - וכאן מוחש בפנינו טוהר המידות, לחשב ולהתחשב בתוצאת כל דבר, שלא ייפגעו חלילה אחרים מחמתו, ישמע חכם ויוסיף לקח.

[פרטיות קובץ ז']

סיפר הרב הגאון רבי יודל רבינוביץ זצ"ל, בעל ספרי 'כרם חמד', תלמיד נאמן לרבו הגאון מטשיבין זצוק"ל, שהיה מן המקורבים אליו מאוד, וזכה לצקת מים על ידו בלימודה ושימושה של תורה, בכל אורחות חיי שר התורה והענוה. מלבד מה שהיה רבי יודל זוכר ומזכיר תדיר לתלמידיו מדברי תורתו וגאונותו המופלאה של רבו, היה גם מספר הרבה ממנו. שכן הכיר בחכמת לבו גם בדברים דקים ועדינים, שהיה הגאון הצדיק משתדל מאוד להסתיר ולהצניע מעין איש בענוותנותו המפורסמת.

הודעה משמחת

הגנו להודיע כי

בסייעתא דשמיא יהיה ניתן להשיג בקרוב

ספר טיב הקהילה שנה חמישית

מקהילינות של שנת תשע"ה

עם מפתחות מפורטות לכל חמשת הכרכים

כמו"כ נשאר עדיין כמות מצומצמת מאוד של הכרכים:

שנה ראשונה - שנה שניה - שנה שלישית - שנה רביעית

ספרים אלו ושאר ספרי רבינו ניתן להשיג:

בחנויות הספרים או ככולל שבתי אצל ש. גולדשטיין

על הברכה יעמדו

ניתן להנציח את העלון לשפחות, לברכה והצלחה או ליארצייט התורמים להפצת העלון לקבלת העלון במייל (דוא"ל) נא לשלוח למייל הפעו"ב

 <p>גלי פוז</p>	 <p>Access Credit צ'יינג' סל' 02-6516090</p>	<p>הכל בשקל ~ רח' בר אילן 43 י"ם סל' 052-7619268</p> 	<p>לע"נ הרב חיים נתן בן יבחלס"א ר' יצחק הלוי סגל ר' אברהם יצחק בן ר' צבי דוד הכהן הנשא ביילא בת ר' דוב הלוי</p>	<p>לע"נ האשה מרים בת ר' דוד</p>	<p>לע"נ רבי דוד צבי ב"ר יצחק ז"ל נתרם ע"י בנו מנחם מרדכי ה"ו</p>	<p>לע"נ הינדל בת ר' משה ירמיהו ע"ה</p>	<p>לע"נ ישראל נתן נטע ב"ר דוד צבי הכהן ז"ל משה ז"ל</p>
<p>02-6257948 info@keshet-hareshet.co.il</p> <p>קשת הרשת מיתוג יח"צ וקידום מכירות</p>	<p>רפאלי ביטוחים 02-5377177</p> 	<p>גרפצ'יק סל' 02-5002321</p> 		<p>לע"נ ר' דב ב"ר אברהם יעקב ז"ל נפטר ה' אלול</p>	<p>לע"נ ר' יחזקאל ב"ר צבי ז"ל ולרפואה שלמה ולהצלחת לאה בת איילת תחי נתרם ע"י בנם יחזקאל יחושע ה"ו</p>	<p>לע"נ שמחה בת רחל יחזקאל בן עמומה</p>	<p>לע"נ ר' יחזקאל ב"ר צבי ז"ל ולרפואה שלמה ולהצלחת לאה בת איילת תחי נתרם ע"י בנם יחזקאל יחושע ה"ו</p>

י"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד' | רח' ישעיהו 7 ירושלים טל': 05276-10455 078-3331109 | shivti11@gmail.com

יהודי יקרי! אל תחזיק טובה לעצמך, הנך מוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור פגוויך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. הפענוניים יקבלו את העלון במייל (אפשר גם ישירות לרפוס) בקובץ להדפסה. Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zelig@gmail.com or text 718-249-7173